

Dyrlægen, der syntes at kende denne Tale og tilfulde at fatte Meningen med den, brummede nogle uforstaaelige Ord i Skægget og kastede utaalmodige Blikke hen til Køkkendøren.

Endelig viste Fruen sig med Anretningen paa en Bakke; Aggerbølle tog straks et Glas, dækkede akkurat Bunden af det med Vand og fyldte op med Kognak; og uden at afvente enten nogen Klinken eller Skaalen førte han det med rystende Haand til sine Læber og tømte det halvt. Derefter bed han Spidsen af en Cigar, som Villing imidlertid havde budt ham, tændte den over Lampeglasset og kastede sig dampende tilbage i sin Stol med Armene over Brystet.

„Naa,“ udbrød han i denne sin Yndlingsstilling, øjeblikkelig gjort snakkelysten af Spiritusen.

„Lad os høre, er der ikke noget nyt at fortælle?“

„Noget nyt? Lad mig se!“ sagde Villing, der sad og rørte samvittighedsfuldt rundt i sit Glas.

„Ja, der er det nye, at der har været Møde hos Sogneraadsformanden i Dag.“

„Kalder De det nyt? Fanden heller! Jeg synes saamænd, de holder Møde her hver evige Dag . . . naar de da ikke holder to! Bønderbæsterne har jo ikke andet at bestille i vore Dage! Mælken sender de til Andelsmejerierne og Svinene